

سرمقاله

بسیار مفتخرم در جایگاه عضوی از خانواده ادبی کشور در راستای هرچه بیشتر شناساندن و ارج نهادن به بزرگانی که زخم‌هایی بس عمیق از قدرت و جهالت بر پیکره‌ی آنان نقش بسته ولی همچنان استوار و ثابت قدم حاضر به معامله ارزش‌های خود با زور و زر نشدند اقدام نمایم.

انتشار ویژه‌نامه جهانگیر هدایت در این راستا می‌باشد، جهانگیر هدایت، ادیب و بزرگ مردی است که با حفظ میراث صادق هدایت به عنوان پدر ادبیات داستانی معاصر ایران مانع از فروپاشی ادبیات ایران گردید، همچنین تلاش‌های مستمر ایشان و آثار خوبشان برگ‌های زرین دیگری بر عملکرد موفق ایشان در حوزه ادبیات و فرهنگ می‌باشند؛ البته همواره هستند جاهلانی که از انداختن ستون‌های فرهنگ و ادب این کشور نان سفره می‌گیرند.

فراموش نکنیم تاریخ چگونه از ارزش فروشان یاد می‌کند. سر در زیر برف فرو بردن و عادت به حلاجی نکردن آنچه می‌گویند و آنچه می‌نویسند بهایی به قیمت فروپاشی انسانیت دارد، در این بین بزرگانی از این چرخه‌ی معیوب خارج می‌شوند، رشد می‌کنند، سایه می‌دهند، قطع می‌شوند، جوانه می‌زنند، ثمر می‌دهند، شکسته می‌شوند و خاک می‌شوند، دریغ از اینکه نمی‌خواهند بپذیرند در بطن تاریخ، بذر آن‌ها ماندگار است و تخریب شدنی نیستند.

با احترام

پارسا نظری

مدیرمسئول و سردبیر مجله ادبیات متعهد

DOR: [20.1001.1.27835480.1402.3.16.1.3](https://doi.org/10.27835480.1402.3.16.1.3)